

﴿١٠٤﴾ سُورَةُ الْهُمَزَةِ HÜMEZE SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu sûre-i celile Mekke'de nâzil olmuştur. 9 âyet, 30 kelime, 130 harften ibarettir. Hümeze; birini arkasından çekiştirmek, biriyi le alay etmek, başkasını kırmak ve incitmek mânâlarına gelir. Başkalarına iyi davranmayanların cehenneme atılacağı konu edilmiştir.

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ-1

وَيْلٌ Veyl olsun, yazıklar olsun. Veyl; yâ cehennemde bir dearenin adı yahut şiddetli azap demektir. Azap olsun. لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ Hümeze; Gıyvet. Lümeze; Eden. Mızrak saplar gibi kötölemek, ayıplamak ve kaş göz kırparak işaret ederek eğlence sûreti ile birini, diğerine göstermek.

Arkadan çekiştirmeyi, yüze karşı eğlenmeyi, başkalarını ayıplamayı ve servet biriktirip onu saymayı âdet edinenlere yazıklar olsun.

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ-2

Mal biriktirir de onu sayar durur.

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ-3

O, malının kandisini ebedi yaşatacağını zanneder. Öyle hayra yaramayan, sayılmak için biriktirilmiş malın, kendini kurtarmak şöyle dursun, başına belâ felâketlerine sebep olacağını düşünmez.

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ 4-

Bu akideye sahip olan yâni malının ebedi elinde kalacağını zanneden. Vazgeçsin bu düşünceden. O kimse hutameye atılay caktır. Hutame; Cehennemin ismidir.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ 5-

Hutamenin ne olduğunu bilir misin?

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ 6-

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ 7-

Âllâh'ın tutuşturulmuş, yandıkça tırmanıp kâplerin tâ üstüne çıkan ateşidir. (Mü'min eğer asi de olsa cehennem ateşi kalbe kadar gitmeyecek. Müşrik olduktan sonra çünkü kâlinde imân eseri yok, cehennem ateşi kâibe kadar ulaşıyor.)

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ 8-

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ 9-

Onlar, bu ateşin içinde sûtunlara bağlanmışlar ve o vaziyette kapılar, üzerlerine kapatılmıştır.

Bu sûre Ümeyye bin Halef ve Velid bin Mugire gibi, Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem ve Mü'minleri, gıybet eden kâfirler hakkında inmiştir.

Hümeze Sûresi • 527

Hümeze; Bir kimseyi arkasından gıybet etmektir.

Lümeze ise; yüzüne karşı hoşlanmadığı sıfatı ile anmaktır.

İbni Abbas Radıyallâhû Anh'a göre bu iki kelimenin mânâsı birdir. Ve ikisi de koğuculuk yapan demektir.

